

Cristina Andone

Chopin și balada stropilor de ploaie

Ilustrații de
Adriana Gheorghe, Sebastian Oprîța și Thea Olteanu

Să-l cunoaștem pe Chopin

Mai întâi, vântul atinge ușor apele lacului. Mica noastră barcă pornește către mal. Ne așteaptă. Vântul trece apoi peste nuferi și tufe de iasomie. Ne cheamă. Teii freamătă, scuturându-și florile în noapte. E timpul. Vâslim pe calea luminată de lună. Câteodată, un nor se scutură în picături calde. Atunci puii de lebădă mai fricoși se ascund sub aripa mamei lor; ceilalți se joacă cu valurile desenate pe apa clară. Când trecem cu barca, ne fac loc cu toții, privindu-ne din depărtare. Dar noi căutăm altceva.

Am ajuns. În Pădurea Muzicală, pe malul lacului violet, într-o salcie plângătoare... – O căsuță în formă de lacrimă! șoptește Thea, o fetiță pornită în căutarea muzicii împreună cu fratele ei.
– Și uite, niște boabe mov de rouă. Par prețioase, adaugă Sashi, micul căutător de comori muzicale.

În curând vom cunoaște un spiriduș firav și visător pe nume Chopin. Muzica lui?

Limpede ca lacrimile zânelor și învăluitoare ca picăturile tommatice de ploie.

În casa din salcie, lângă o fereastră înaltă și puțin cojită de vreme, ne aşteaptă un pian fermecat. De îndată ce copiii intră în încăpere, clapele sale încep să se mișcă repede ca vântul. Cristalin ca apele izvoarelor. Încetisor ca ploaia târzie de octombrie. Și din nou repede ca rafalele care bat în geam când e furtună.

– Ce muzică e aceasta? întreabă Thea, ascultând atentă.

– Balada stropilor de ploie, răspunde încetisor un căluț înaripat. Este Vis, unicornul spiridușului!

Chopin surâde în penumbra pianului, pe o sofa de ceață. Fluturi albaștri îi aduc dulceață de nu-mă-uita. Privighetori îi picură sirop de dor. Iar tristețea îi desenează cercuri parfumate în ceasca de ceai.

– Vreți să vă povestesc cum l-am găsit pe Vis? întreabă spiridușul, trecându-și degetele prin coama vălurită a căluțului său.

– Sigur! răspund copiii în cor, așezându-se pe niște perne de dantelă.

Preferințele

Culorile lui preferate:
albastru-închis, violet
ca noaptea înstelată

Desertul lui Chopin:
violete confiate

Prietenii:
căluțul înaripat Vis

Mâncarea lui preferată:
pateuri îinfoiate
Zbor-în-vânt

Lui Chopin

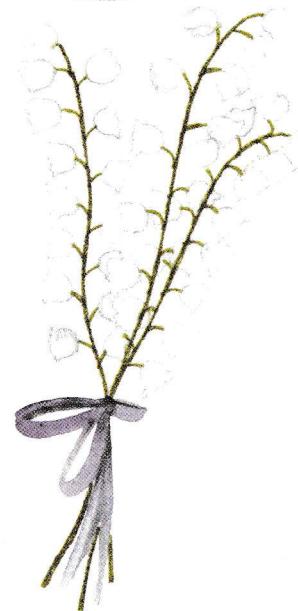
Instrumente muzicale preferate: pianul

Flori preferate:
violete,
lăcrămioare,
regina nopții

Jocuri preferate :
să așeze pe apă bârcuțe făcute din coji de nucă
să urmărească picăturile de ploie căzând în boluri mici de sticlă albastră

Căluțul din vis

Fiecare spiriduș are un prieten. Vivaldi, o veveriță sprintenă. Puțin prea sprintenă... Bach, un arici harnic. Hm, și foarte serios! Mozart, un iepuraș vesel și jucăuș. Obositor! Beethoven, un pui de leu. Cam periculos. Eu eram singur. Într-o seară de vară târzie, abia mă culcasem în patul meu din puf de păpădie, când...

- Trop, trop! Pe peretele din față.
- Trop, trop! Pe peretele din spate.
- Trop! La dreapta.
- Trop! La stânga.

Am strâns ochii, hotărât să nu îmi stric somnul. Chiar atunci, deasupra capului meu veni în zbor un măr verde, cu o frunză încă prinșă de codiță. Apoi un morcov, o mâncă de paie...